

(5)

DE
DIGITALIS PURPUREAE
AC HYDRARGYRI

MIRABILI VIRTUTE
IN HYDROPE

DISSERTATIO PATHOLOGICO-THERAPEUTICA

VINCENTIO RAHO

MEDICINÆ DOCTORE

S. SEVERI TERRITORII PROTOMEDICI VICES GERENTE

AUCTORE

AC DAUNIAE APULIAE OECONOMICAЕ SOCIETATIS RESPONDENTE.

CLINICES REDDE-RATIONEM

HISTORIA II.

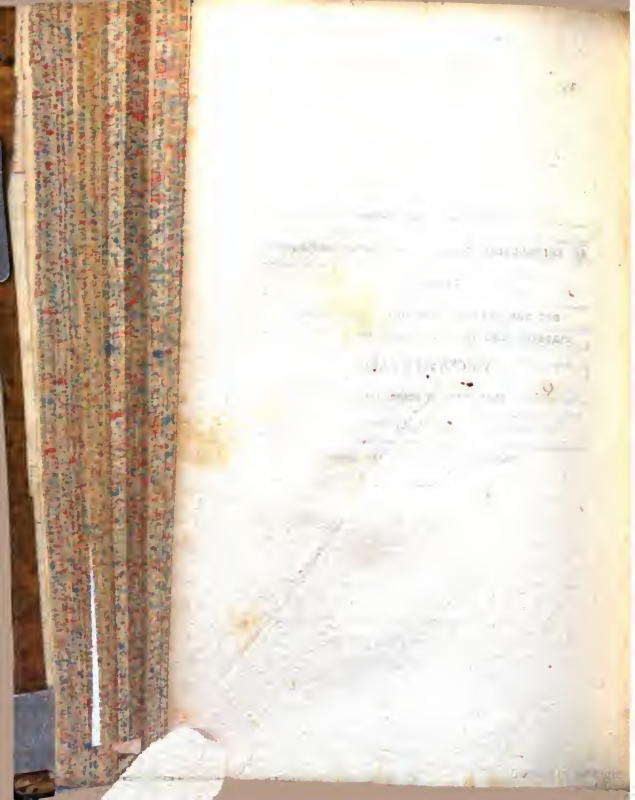

NEAPOLI.

EX MINERVAE TYPOGRAPHIA
in via Nardoneſe num. 48.

MDCCCXXVI.

PRÆFATIO.

Quanta necessitas , quantaque utilitas morborum historias conscribendi adsit , nemo est , qui prolegomenis in praxin Clinicam haud adeo imbutus nos non assentiatur. Et re quidem vera , si ad ipsam Medicinæ originem recurrimus , eamque a prima quasi infantia repetimus , nihil antiquius esse reperiemus , nihil per omnes Medicorum sectas qualeslibet latius disseminatum , quam illud de traditione , de historia. Quidnam ergo esset Medicina sine historiis ? Nil mehercle. Excepto enim Fabuloso , Assyrii , Babylonii , Chaldaei , et Magi primo ut praesentes morbi tollantur , futuri avertantur contenderunt , et fere per naturalem in-

stinctum homines inter sese consilia communicabant. Hinc habitantes Ægypti, Lybiae Cyrenæicæ et Crotonis, denique Graecia fere tota per historiam Medicinam excoluerunt. De hac necessitate palam loquuti sunt descriptiones morborum, remediorum, et successuum in columnis, tabulis, et parietibus templorum; aegrorum in triviis, et in foro expositio. Mente mea hac perspecta veritate, historiam levi penicillo de hydropo ascite, quo nobilis femina laboravit, suasu et amicorum adhortatione typis committo.

Nec tamen ab hoc negotio me absterrent molesta convicia agyrtarum et circulatorum turmae. Mihi satis erit veritatem investigare, ac nervosissime defendere, effraeuas, hypotheticas, ancipites, falsasve theorias sternere, et humanitati dolenti dexteram pleno porrigere gradu. Quod quidem argumentum maxime animum concitavit meum ad illa publice imperitienda, quae observationes hominum in arte celeberrima medica praelo mandatae, literis publicis Nosologicis et multis notae; quae multiplices, et adeo satis confirmati casus, me teste, in Nosocomiis Italiae; quae celebratissima praxis Clinica Papiae et Bononiae; quae observationes aliunde ac quorumquam pertinacia, qui sciagraphia Clinica etiam destituti, reme-

7
*dia quae haud novere, et quae praestantissima
nostrae aetatis jam laudibus meritis decorata
fuere, infamant; quae praxis mea; et quae de-
nique non gloria mea, sed publica utilitas, ut
sileam de aliis, sanxiere.*

D E

DIGITALIS PURPUREÆ AC HYDRARGYRI

MIRABILI VIRTUTE

IN HYDROPE.

Nobilis fœmina Marianna Rocco , Barone edita , trigesimum quartum ætatis suæ attingens annum , sub calido prædita temperamento , laudabilique corporis habitu , optimaque constitutione , a parentibus scatentia , sensu donata permaximo , patefaciens idiosyncrasie rationem peculiaris ; ad quintum ætatis suæ annum usque semper valuit atque floruit. Sexto vero, infausto omine , in cœnobium sub titulo Divæ Claræ Fogiæ Parentes induxerunt eam ut educaretur ; cœnobium,

quod, qua topographiam, qua architectonicam, cæli caret salubritate. Ibidem ipsa permansit ad decimum sextum annum usque, quo a Medicis consilia ei exhibita, fuere ut foras progrediretur, ne functiones gastro hepaticæ, chylo, et hæmato-poëticæ, quæ abnormes fuere, paullo post cœnobii aditum, mala gravia ac immedicabilia efficerent. Medicorum ægra vocis exhibita fide, domumque reversa, cælo tantum salubri, et ab opere vacante phrygio, cui adeo satis vacabat, nullis medicis adhibitis auxiliis, præstantissimum obtinuit subsidium, ac pleno gradu salutis occurrebat. Et re quidem vera, quatuor mensibus, digestionis vitia evanuerunt, habitus pravus e conspectu evolavit, chlorosis, qua laborabat, devicta fuit, et denique hilaritas ac amœnitas ætati suæ non solum, sed Apuliæ ferventis habitantibus respondentia rediere. Hocce in statu certæ salutis severi ac virtuosissimi parentes iterum in cœnobium induxerunt eam, quo, octo mensibus, et aere, et opere acu picto omnia emolumenta evanuerunt et minax chlorosis iterum apparuit. Ad parentes Natura de profundis et nec dissimulanter clamabat; quin imo manu quasi docente eos corripiebat. Tunc illico dulcis et verecunda filia, domum reversa, æternum vale dedit cœnobio. Cum paullo post domi esset et sub dio degisset, menstrua regularia, tum quoad tempus, tum quoad mo-

dum, tum quoad quantitatem, et denique quoad qualitatem, bono omine apparuere. Menstrua, quæ prima vice (ætate adstante 17 annorum) tali apparuere modo, taliter perrexere iter usque ad annum vigesimum sextum ætatis suæ. Vigesimo septimo nuptui collocata fuit.

Nuptiarum die statuta, menstrua, paullo ante castos hymenes, fluxere. Tunc innocens mulier, per cubiculariæ insanum consilium ad corticem Peruvianum confugit, ut functio hæc sileret, et ne dulcis, optataque dies, quam^r irrevocabilem ipsa credidit, procrastinaretur. Dosi sufficiente, cortice Peruviana glutita, illico consilia adeo satis perfecta fuere; menstruatio nimirum siluit, et Natura tanta irata fuit injuria. Die unica clapsa a mensium optata et infausta suppressione, ad jugalem denique accessit thalamum. Incassum serenitas et amœnitas cras petebantur in vultu ejus, sed mœror et tristitia palam loquuta est de nocte prægressa, quæ, convulsionibus clonicis cum alalia gravis fuit et molesta. Ex eo inde tempore pallor faciei cum virescentibus, angulis narium et oris, oculi, halone plumbeo cincti, animi abjectio, et melancholia prodromi fuere certi diri morbi. Et requidem vera menstrua, quorum multiplex occurrit a statu normali aberratio, haud amplius cum levamine apparebant; modo immoderata profusio aderat, modo defe-

ctus ; nunc sanguinis qualitas ater mucosus pro-
silebat ; nunc denique menses anticipabant , nunc
retardabant ; et constanter cum molestiis multis,
prostratione , doloribus , colica catameniali , va-
riisque turbis prodibant ; iisque symptomatibus
iter pergebant , comitabantur , et etiam aliquan-
diu sequebantur. Dolores continui, pungentes, et
lancinantes e pubis regione oriebantur , et inqui-
num , iliumque extendebantur tenus æquali acer-
bitate ; modo , maxime vero dum exasperabau-
tur , diaphragma adgrediebatur : hinc spiratio fe-
re spasmodis intercipiebatur , cum manifesta cordis
palpitatione ; modo rectum intestinum et vésicam
urinariam : hinc tenesmo et ischuria spastica mi-
serrima torquebatur ; quod silebat absque ulla
excretionem , quæ si aderat normalitatis potius
characteres exhibebat . En dolens menstruationis
tristeque syndrome , quod ad nuptiarum decimum
quartum mensem usque perstitit !

A decimoquinto ad vigesimum primum us-
que vero mense, quo prægnans facta fuit, intensius
doloribus torquebatur, menstruorumque defectus
adeo notabilis continuabat. Bis et acerrime, men-
sibus deficientibus , infelix mulier, doloribus cor-
repta fuit graviditatis primo mense ; quamobrem
medicus Barone , graviditatis nulla adstante suspi-
cione, fotibus ad ædoas simplicibus , hirudinibus ad
magnas appositis labias , semicupiis, decoctis a-

dianthi herbæ , chamomillæ , similibusque eam opitulatus est. Menstrua dein , et dolores tribus aliis defecere mensibus. Quinto vero œdema ad pedes et crura apparuit , quod sexto ad coxas longius progrediebatur ; septimo et octavo res in pejus ruebant. OEdema minax nimirum pubis regione pervenit tenuis ; erysipelas partes invasit verendas cum febre ; validis torminibus , quæ cum ad ventriculum adscendissent , mox vomitum fecerunt liquidi aquosi viridescantis , acidi et adeo acris ; cordis palpitatione , anxietate , ardore partium intestinalium , maculis livescentibus in gangrænam abeuntibus , doloribus atrocissimis , quos cum ægra hosce comparasset cum iis partus , post partum , partum dolores vere efficientes designavisse dixit. Erysipelas ejusmodi duodevicens perrexit dies ; in partibus vero subsistentibus affectis œdema , et rigiditate.

Novem mensium spatio percurso , partum haud reddidit ; sed aliquot post dies dolores per circuitus recurrentes eum nuntiavere. Aquæ profluere , et Natura validissime , sed frustra profectus exclusionem adigebatur ; quoniam œdema , durities , partiumque rigiditas verendarum , erysipelatis successiones , insuperabilem afferebant impedimentum ; et fere impossibile esset , ni interfœmineum , magna laceratione , uteri nisui , muscutorum abdominalium conaminibusque illico

cessisset. Post tot tantosque labores, ac dolorum catervas, vigintiquatuor horis, ab aquarum profluvio tandem, delapsis, puellam (Alii infelix puella, manes tui manes quantos afferunt! Dolores quam renovant! Quam adeo innocentes tui cineres luctus lacrymis repetunt memoriam! ¹) enixa est sanitate gaudentem optima, perfecta-que constitutione. Tunc miserrima, matre facta, parcere metu, laboribusque imponere finem plane credidit, sed eventus eam fefellit. Partu enim reddito, dolores sequuti fuere, abdomen totum tensum et tumidum superfuit, cum aliis symptomatibus febrem comitantibus, quæ, quoad ægræ narrationem, eruditione plenæ satis bene, puerperalis nuncupanda est. Febris, etiamsi quatuordecim percurrerit dies, nihilo tamen minus lochia, excepta quasi suppressione primorum quinque dierum, rite et copiose fluxere; mammæ etiam lacte tumuere, nec ejus secretio intercepta fuit, quæ feliciter perduravit.

• OEdema aliunde quam potius decrescere, ut

---

¹ Jam tertium tetigit annum hæc infans, vitæ matris dulcedo, et suorum malorum consolatrix tantorum, quando ancillæ socordia ab alta fenestra domus, quam habitabat delapsa, capite pavimento lapideo summa vi impigit. Accucurri ut miseræ succurerem, sed incassum, quoniam illico spiritum emisit.

solet quando e mechanica uteri impregnaati pendet pressione in hypogastrica vasa , aliaque viscera circumstantia, in primiperis praesertim, partus quinque post dies , minax furebat. Nescio quali indicatione prehensus Barone , cum cortice Peruviano lunc aggredi morbum credidit . Post tresve duasve hujus pharmaci propinationes miserima morti certae occumbebat , et jam in pulverem reverteretur mehercle , nisi fortuito aegram visitassem quodam adstante Medico la Salandra.

Hac visitatione opportune obtulit se mihi Barone , qui de morbo aliquid superficiei dixit tenuis , et omnibus unanimibus corticis Peruviani aliae doses , quae illico exhibendae erant , condemnatae fuere. Cum Barone post visitationem denuo solus esset , parietariam et nitrum cortici subrogavit Peruviano ; dein jure meritoque ad scyllam seu squillam confugit. Scyllae parva exhibita dosi , colica atrocissima aegra aggressa fuit . En momentum , quo morbi fastigium doloribus exacerbatum vehementibus omnia plane artis molimina pro Barone eludebat , et difficillimam , fereque impossibilem reddebat curationem ; quamobrem suo aegra misere relictæ fuit fato. Irrevocabili mortis certae , immaturæque judicio declarato , accersitus fui ut consilium haberem, Barone, Chirurgo Festa adstantibus , et la Salandra.

Dolor topicus in pubis regione per abdomen

adeo vagaus, qui vaginam præsertim, lumbos, et os sacrum simul obsidebat, ardentissimus erat, continuus, et pungens. Pubis regio tumebat, nec tangi facillime poterat præ dolore. Ægra difficillime erigere semet sponte sua; nec, per tensionem uteri ligamentorum, per musculos etiam abdominis, aponeuroses quorum cum illa fasciæ latæ colligatæ, crura movere, nec corpus flectere valebat. Alvus et vesica silebant. Pulsus duri, frequentes, et contracti cum caloris elevatione; pectoris oppressio; lingua arida et sitis; cephalalgia; oedema denique, quod antea descripsi, semper pervicax; hoc catervam constituit symptomatum; hocce, etiamsi ex imperfectissima relatione², nihilo tamen minus ex sedula inspectione studiose ventilatum fuit. Forma morbi, nec non natura ejus firmatis, illico, ad colicam tantum uterinam debellandam, semicupio, quod antea jam paratum fuit, immersa est ægra; dein repetitas olei anvygdalarum dulcium doses de manu celeriter dedi. Post duo semicupia, tresque post uncias olei, provecta nocte (13 Augu-

---

² Quod descripsi tum quoad anamnesin, tum quoad ætiologiam ex ægra accèpi; quoniam Barone veræ morbi ætiologiæ haud studuit, falsamque pathogeniam, de quibus infra, sibi patravit.

sti 1821) levaminis adfuit tantum , ut hirudinibus , quas cum oleo proposui , haud indignimus. Primo mane , colica devicta fuit , mortisque judicium revocabile factum est. Die crastini alvum bis posuit , lotiumque quoque misit , placideque somno ægra indulsit ; dein in spem magis magisque erectus fui ad morbum principem fugandum.

Hisce omnibus sedulo descriptis , pathogenia liquido fluit. Si perpendimus enim ægram a teneris unguiculis sacris detentam fuisse inceniis , quibus præmaturæ studendum erat rigiditati. Si perpendimus insalubrem cœnobii aërem , quo pulmones , et corporis ambitus totus externus vescitur. Si consideramus opificii naturam , atque ejus immoderationem. Si infantiae totum ejus decursum absque gymnastica ³ perspicimus ex par-

³ . . . eo magis et densum et purpureum sanguinem esse, quo validius homo motu musculorum se exercuerit. Boerhaave. Tom. 2. pa. 434.

In ambulationibus apertis vagandum , et cœlo libero, et multo spiritu augeat , attollatque se animus. Seueca. De tranquillitate animi. s. 15.

Si homines tempore debito exercitiis atque labore uterentur , carere possunt multis medicis , atque medicamentis. Avicenna.

Magnopere juvat exercitatio corporis , qua musculi firmantur , digestio promovetur , oxygenis paratio in pul-

te una , haud inferre nobis arduum est , omnes
 hasce causas , prius digerentes vires ineptas red-
 didisse , dein processum productionis organicæ ,
 actionis vitalis opus , penitus turbatum fuisse . Si
 hoc mente haud fugit nostra , alia diligentius erui-
 mus . Quoniam , motu corporis plane intermisso ,
 læsa digestionem et viscerum reliquorum activita-
 te abdominalium , cum hisce in partibus motrix
 vis naturaliter minor sit , stasis haud nobis latet ; ex
 qua tardior sanguinis per venam imprimis por-
 tarum motus ; ex quaque chlorosis . Præterea si
 oculis representamus , sanguinis circuitum ma-
 jori cum momento , pubertate adstante , per u-
 terum occurrere ⁴ ; quo fit hypogastricas venas ,
 in quas sanguinem revelunt vasa uterina non so-
 lum , sed et lumborum , ossisque sacri plexus
 venosos , et annulares venæ medullæ spinalis in-
 tra vertebrae lumbales sitas , venas vesicæ et

---

monibus acceleratur . . . Sprengel. Institutiones Medicæ,
 Therapia Generalis. Vol. X. Pars Specialis. Sec. II. Cap.
 III. §. 139.

⁴ . . . . . occurrit principio incrementum uteri ut
 ovariorum in pubescentibus puellis manifestum , quo fit ,
 ut uterus ante fere cartilagineus ac cum reliquo corpore
 malignius cohaerens , jam magis evolvatur , sanguinis plus
 recipiat , et functionibus aptus fiat . . . . Sprengel. Phy-
 siologia. Vol. III. Cap. II. Sect. II. Menstruus sanguinis
 cursus §. 519.

hæmorrhoidales internas, magnopere distendi, et laxari, ex quo turgor illis in partibus, menostasia, minax cachexia, levis et continua uteri, partiumque circumstantium inflammatio, malorumque quæ descripsi, caterva; malorum caterva, quæ etiamsi fugata fuisset a cœnobio discessu, nihilo tamen minus aliquantulum morbosum sanitate tolerandum superfuit, quo textus organicus specificus vividius ac vehementius a caussis afficeretur procatarcticis. Et requidem vera ex parte perspicendo alia luculenter pathogeniæ tota patebit evolutio. Namque cum arteriæ capillares ⁵ e villis uteri, vaginæque rato ordine sanguinem menstruum fundentes, corticis, vi adstringente atque stimulante aggressæ fuissent, Peruviani, illico eorum oscula clausa fuere, subita suppressio enata fuit; indeque vasa hypogastrica, plexusque mesenterici sanguine aliquo excrementitio fœdato ⁶ exonerari nequiere; levamenque, quo sola humana species ⁷ divinitus insignita est, de

---

⁵ Kaaw- Boerhaavii sententia.

⁶ Ut Sprengel expertus est.

⁷ . . . Indiem liquet menstrui sanguinis cursum in sola humana specie et pauculis mammalibus anthropomorphis, existere. . . . Sprengel. Cap. I. §. 498.

. . . . Namque, quem sanguinis fluxum cum Aristotile veteres in simiis et aliis domesticis animalibus ob

manu ægra sibi negavit. Ulterius, si uteri, menstruis fluentibus, manifestationem vitalem toto suo ponderamus momento ⁸. Si hocce in statu ad castos eam comitatur hymenes. Si fervidos conjugales consideramus amplexus. Si œstrum castæ Veneris ex divina ⁹ concitatum amoris scin-

servasse sibi visi sunt, probabiliter jam ab Hallero ad furoris venerei effectum reducitur : . . . Sprengel Cap. II. Sectio II. §. 516.

⁸ . . . . . Atque observationibus constat, uniusmodi antea substantiam, dum menstrua instant et fluunt, in disparia secedere strata, quorum interius rubicundum leviterque inflammatum est, inflammata etiam interdum tubæ bestiarum, primo furore venereo concitatarum. Sensus quoque jam nascuntur, ante occulti aut nulli, cum novos sanguinis irruens stimulus importat. Quo fit, ut formetur etiam centrum actionis, quod in quovis organo activo nascitur; a fundo enim uteri inde deorsum procedit contractio, qua sanguinis guttæ e vasis exprimuntur: similes nonnunquam dolores accedunt, qui in parturientibus occurrunt. Et ipsa voluptatis sensatio, novo et insueto modo vel castissimas puellas commovens, argumenti satis est, hoc sanguinis impetu uterum sensim functionibus adsuefieri, licet manifestum fibrarum et mediæ substantiæ cellulosæ discrimen in virgineo utero nusquam appareat. Pertinent hæc Denmani observatio de membranæ deciduæ quadam specie in utero menstruum fluxum emittente et vulgaris alia de facillima conceptione proxime a menstruo cursu. Sprengel §. 519.

⁹ . . . . . Potentissimus enim ille amor, quo uterque

tilla inspicimus. Si totius œconomiae imperium denique, quo potitur, perpendimus hoc viscus, inferre etiam nobis licet, continua et levi inflammatione substantiam ejus correptam fuisse, ex qua organisatio ejus aliquantulum degenerata, indurata, ex qua inanes contractiones ad menstruationem, retentiones, colica atrocissima catamenialis, ex quaque tandem aliæ aberrationes jam expositæ. Neque consilio referto ad prægnantium conditionem graviditatis status spernendus est nobis. Novus processus enim vegetationis, immodica sensibilitas, aut irritabilitas, sanguinis congestio in vasa uterina major, digestionis læsiones, vomitus, appetitus perversus luculenter uteri compagem ita mutari atque transformari ¹⁰.

---

sexus ad se invicem attrahitur, scintilla vere divina est, cūamsi physice eum consideremus... Sprengel. Cap. I. §. 498.

¹⁰ Les vaisseaux de la matrice ne sont point exempts des effets de la grossesse. Liés aux fibres qu'ils arrosent, ils se déploient en même temps, et leurs contours multipliés s'effacent. Étant moins serrés d'ailleurs, et moins comprimés par ces mêmes fibres, quelques-uns d'eux parviennent à un degré surprenant de dilatation.

Si cette dilatation ne s'observe pas dans toutes les régions de la matrice où il y a des vaisseaux appareus, du moins la remarque-t-on constamment dans l'étendue

testantur, ut jure celeberrimus Tommasini graviditatem levem esse flogosin dixit ¹¹. Cum hæc singularis uteri structuræ vicissitudo a Vesalio jam et Santorino indicata, dein a Meckel secundo et Calza probata fuisset, eo magis graviditatis cursus turbari ac pessumdari, quo graviora antea symptomata, uteri lentam organisationis patefacientia, edidere, degenerationem; eo magis ad colicam proclivitatem, quo intensius turgor vitalis, quo difficilior evolutio ejus; eo facilius stases in vasa uterina, quo difficilior sanguinis circuitus per eadem; eo magis hæc omnia furebant,

---

qu'occupe le placenta: là où tous les accoucheurs savent que plusieurs des siens deviennent assez grands pour contenir le bout du petit doigt; et les autres à peu près une moyenne plume à écrire. Ce ne sont pas seulement les vaisseaux sanguins qui se développent et s'élargissent pendant la grossesse, les vaisseaux lymphatiques le font bien davantage, si l'on n'a égard qu'à leur diamètre primitif; puisque, selon le docteur Cruikshank, ils deviennent aussi volumineux qu'une plume d'oie, et paroissent d'ailleurs si nombreux, que la matrice ne semble qu'un amas de ces vaisseaux. Les nerfs se développent et s'accroissent comme les autres parties. Baudelocque. *L'art des accouchemens*, Tom. I. Part. I. Chap. II. Art. I. n. 120, 221.

¹¹ Vide opusculum meum. *Sulla natura dell'inflamazione e della febbre continua* ec. ec. pag. 37, annot. 24.

quo magis graviditas evolvebatur. Hinc vasa absorbentia, exceptis aliis obstaculis insuper perpendis, ab immensa et morbosa uteri mole gravidi ¹² comprimebantur; absorptio haud facile exequi poterat, serique collectio per totam cellularem imprimis pedum, crurumque, dein coxarum, tandemque pubis regionis, ex quo oedema illis in plagis ¹³.

OEdemate magis indies ingravescente, ambitus cutaneus oedematosus, partium verendarum praesertim, distendebatur, et peculiari modo, per seri stagnantis degenerationem, incaluit, atque rubuit, ex quo cutis inflammatio, ex quo gra-

¹² . . . . viscus, quod antea vix bipollicare erat, ante partum in pedalem et ultra molem intumescit: cavae, quae antea subnulla, ante partum quadringentos fere pollices cubicos tenet: pondus paucorum scrupulorum increscit in sexdecim saepe libras: parietes inprimis, qui in virgineo utero quatuor circiter lineas diametro complexa erant, jam ad sequipollicis fere crassitiem turgescunt. Vasa sanguifera exilissima in immensam molem augescunt, maxime vero venae, quarum incredibile incrementum Walterus Berolinensis bene expressit. Sprengel Cap. IV. *De utero gravido et partu*. §. 542.

¹³ . . . . Gravidu utero comprimi vasa absorbentia, eoquo modo oedemata pedum nasci, frequenter accidit. Sprengel 272.

ve erysipelas ¹⁴ maculis lividis consertum in gangraenam abire facillime minitans ¹⁵.

Sedulo perpensis omnibus interea tum quoad uterum, tum quoad oedema et erysipelas, uteri cervix, et portio vaginalis ejus haud contrahere sese facillime potuere, neque mollescere; obdurescentibus enim ac rigidis his partibus, latex mucosus haud facile exprimebatur, neque os uteri fundi ejus insigniter pansi et turgidi contractionibus validissimis cedere poterat; hinc partus difficilis, protractus, interfoeminei laceratio. Ex resistantia dein cervicis et partium externarum, vis muscularis uteri magis intenta, contractiones repetitæ, validæ et inanes, peritonæi uterum obvestientis distensiones irregulares, musculorum abdominalium ac diaphragmatis nimia contractio, horum super ute-

¹⁴ . . . Altre cagioni però . . . induc possono le risipole come sarebbero . . . la troppa distensione, o irritante acrimonia di un travasamento subcutaneo, come negli idropici . . . Monteggia Istituzioni Chirurgiche. Edizione II. Vol. I. Cap. VI. Flemmone e Risipola. 320.

¹⁵ . . . Anche nelle risipole sopravvegnenti agli idropici sopravviene di spesso la mortificazione. Giov. Hunter era d'opinione che la cancrena così facile a farsi nelle risipole fosse un prodotto non della infiammazione propriamente, ma di un principio mortificante particolare ad essa, come al carbonchio. Monteggia. Op. cit. 326.

rum compressio, nisus vehemens et diuturnus, pectoris angustia, spirandi difficultas; totiusque corporis tremor, inæquabilem sanguinis effecerunt circuitum, magnam in utero congestionem, febremque tandem puerperalem ¹⁶.

Si consilium transferimus denique ad corticis Peruviani virtutem, alia damna ¹⁷ eruimus, ut morbi natura magis magisque eluceat. Pharmacum enim hocce processum vitalem magis exaltavit, morbosam vegetationem magis intendit,

¹⁶ Ipse partus favet huic ægritudini. . . . vicissitudo celerissima voluminis pansi et præpopere contracti non utero soli, sed ipsi etiam peritonæo valde noxia est, unde facillime ongestio oxydandorum humorum sequitur. . . . Sprengel oper. cit. *Pathologiae Specialis* Vol. VI. Lib. II. Cap. XII. B. Peritonitis puerperalis §. 294.

Haud immemor sum celeberrimi Borda in praxi Clinica, veram febris puerperalis pathogeniam evolventis. Hic Medicinæ insignis præceptor, et Ticiu olim fulgidissimum ornamentum hæc protulit. « L' orditura della febbre puerperale quando questa si sviluppa, debbesi riconoscere dal momento della concezione; è in quel momento che la Natura determina maggiore energia per l'adesione e per lo sviluppo di un nuovo individuo; è in quel momento che una lenta flogosi investe il tessuto uterino; flogosi che dietro lievi cagioni si manifesta con sintomi i più spaventevoli da distruggere la vita in pochi giorni ec. ec. ec. ec.

¹⁷ Vide opusculum meum. *Ipotiposi di una otite*. Napoli 1824.

materiæ plasticæ reproductionem adjuvavit, circuitus momentum intensius exercuit, robur toti auxit organismo, menostasiam auctiorem reddidit, flogosin lentam extendit, sanguini ex vasis descriptis in hypogastricas venas revelenti impedimentum fere insuperabilem attulit, uteri compagis præsertim incitationi validum addidit stimulum ¹⁸, ex quo seri separatio magis aucta, absorptionisque munus magis impeditum, indeque seri colluvies copiosior, œdema magis intensum.

---

¹⁸ Quo efficacius autem est hocce remedium, eo majora etiam damna inferre poterit, perverse adhibitum: ut igitur necesse sit, momenta intelligere, quibus positæ, corticis peruviani usus interdicitur, et quo sequentia referenda sunt: a) status hypersthenicus et inflammatorius, tum universalis, tum partialis; b) sensibilitas totius corporis nimis tensa; . . . d) extrema organorum digerentium et reliquorum viscerum abdominalium. . . . sensibilitas, aut sordium in iisdem collectio, aut eorum tumores, obstructions; e) viscerum pectoralium sensibilitas excedens, inflammatio in iisdem vigens, sive acuta sit, sive chronica, organisatio vitiata. . . . Hartmann *Pharmacologia Dynamica*. Cortex Chinae fuscus. pag. 423.— Sufficiuntne hæc pauca medico Barone ut in auxilium corticem vocet Peruvianum, suamque disceat dignitatem? Minime vereor. Praxis enim jam viginti annorum sub tyrannide Browniana, Clinica destituta, nova sublimatione purgari haud permittunt, ac a Medicina dignitatis fastigio semper propelletur.

Ex anamnesi deinde , ex ætiologia , ex statu præsentis , ex symptomatologia , ex perversa therapia prægressa , æque ac ex pathogeniæ evolutione jure statutum fuit œdematis causam in systematis ultimarum arteriarum , quæ in vasa abeunt capillaria , incitatione , dynamicam , exaltata existere ; mechanicam vero in uteri induratione aliquo adesse puncto. Et , ut magis hoc declareretur , signis rationalibus fere certis , manus exploratio Cæricæ apposita fuit , quæ illico uteri cervicem induratum esse , nec tangi poterat præ dolore , deprompsit , nostrumque , publico consulto , judicium affirmavit ac comprobavit 19.

---

19 Barone e contra vasorum absorbentium debilitatem accusavit , quamobrem ad incitantem potius propendebat methodum , qua et excretiones augebantur , et absorptio promovebatur . Ast a veritate quantum Mediæ hic deflectebat , ex morbi historia , symptomatibus comparatis et causis prægressis , haud difficile innotescit . In amicitia gratiam tantum pauca Hildenbrand insignis Patris enuntiabo de virium doctrina.

» Debilitantur autem actiones organiæ in febribus triplici ratione ; nempe vel ex organicis viribus subpressis , vel ex viribus languentibus , vel ex viribus exhaustis... *Institutiones Practico-Medicæ Rudimenta Nosologiæ et Therapiæ Specialis complectentes*. Tom. I. Viennæ Austriæ 1816. *Therapia febrium in genere. Actiones vitales debilitatæ* 596.

Oedematis caussis rite rimatis, seduloque distinctis, duo momenta data erunt nobis inductiva ad morbum evincendum; ut exaltata incitatio, idest arteriarum systematis imminueretur capillaris, utque uteri durities suam adipiscere-

Quævis harum debilitatum propriam agnoscit medendi rationem . . . . 597.

Vires *subpressæ* aut *obrutæ* dicuntur, quæ, utut minime deficientes, ita tamen in libertate ad præstandas functiones organicas sunt impeditæ, ut nec ad sanitatem requisitas, nec pro operatione critica in febribus necessarias reactiones peragere valeant. 598.

Obstaculum scilicet ex parte potentiarum agentium in hoc casu positum est nimirum, quam et vires organice, sub optimo ceterum conatu, debita *reactione* respondere possent. Neque hoc obstaculum, qualecunque esset, moles iners est. Ipsa enim resistentia quævis subponit vim resistentem, quæ ergo in hoc casu superat ac obprimit vim reagentem. Quemadmodum igitur elastice, ut alie physice vires in conflictu cum obpositis functionibus debilia ac insufficientia molimina exerunt, ita etiam organice. Sic. v. g. arteria sanguine nimis plena, musculus fortissime ligatus, aut pressus, aut extensus denegant motum, quin careant ideo vi motrice, quæ mere obruta est, et quam exercent illico renixu nimio amoto. 599.

» Languent igitur (est Hildenbrand doctrina) ex his rationibus, aut plane ichibentur functiones physiologicæ vel singulæ, vel omnes, atque diversorum motuum vitalium frangitur energia. Hæc vere ex subpressis viribus orta actionum *debilitas*, realis non est, ac illo momento

tur organisationem ; et tali modo liberando, atque e servitute vinculorum absorbens systema emancipando, nec non mechanica destruendo repagula, seri statgatio per urinas eliminaretur. Nitrum ²⁰ impri-

evanescit, quo vires liberantur a resistente obstaculo. Propterea hanc *debilitatem spuriam* nominarunt pathologi, nomine quidem inepto (attento animo perpendantur hæc a Barone quæsnimus), sed meliori ab aliis nondum substituto, nisi *illegitimæ debilitatis* placeret denominatio. Differt enim penitus a debilitate *legitima*, vera et reali in qua vires organicæ reapse sunt imminutæ, atque a *debilitate indirecta* incitabilistarum, in qua vis vitalis reagens exhausta est; ubi e contra in spuria debilitate nec est imminuta. Hinc debilitas indirecta pro correctione sua requirit stimulos fortissimos, quibus spuria debilitas adaugeretur. Atque optimum debilitatis spurie exemplum, quod et differentiam ab indirecta debilitate planam et apertam facit, offert debilitas inebriatorum potu spirituo- so. 601.

Causæ subpressionis virium sunt obstacula illa, quæ viribus invincibilia, eas obrunnt, atque sufficientem earum reciprocam actionem sive in solidis, sive etiam in fluidis impediunt. 603. — Inexhausta quanam utilitate ac necessitate hoc non pollet principium? Estne parvi virium ponderis studere naturæ? Nonne de vita aut de morte iudicetur, dum de virium natura iudicium fertur?

²⁰ Dosi moderata usurpatum, princeps est remedium.

mis ad hoc obtinendum adhibitum fuit, sed incassum, quoniam irritatio adaugebatur; urinæ parva fluebant quantitate, et oedema ad anasarcam pleno gradu iter incipiebat. Dein ad cremorem tartari ²¹ methodo Gherli ²² et Menghini ²³ recurrimus; sed, etiamsi per triduum crebra percolarentur lotia, pluriesque ægra ad lasanum surrexerit, nihilo tamen minus tartari cremor, nitrumque morbi tantas haud valebant destruere caussas; habitus enim magis depravabatur, pallescente facie et fere inflata, spirandi difficultas summa, et anxietas aderant, maxime dum supina cubabat; noctes autem constanter inquietæ,

---

antiphlogisticam, quod calorem febrilem temperat; cordis arteriarumque immoderatam sedat reactionem, sanguinis fibræ et albumen solvit, alvi et urinæ excretionem promovet. . . . Hartmann. *Pharmacologia Dynamica*. Vol. II. Antiphlogistica solventia. §. 343. Nitrum.

Iusignis est nitri potentia, calorem attrahendi adeoque refrigerandi, quo facto vires circuitus debilitantur, capillaria vero vasa laxantur et secretiones promoven-
tur. . . . Sprengel. *Pharmacologia*. Vol. II. §. 286. Nitrum.

²¹ . . . . actionis vitalis excessum, præprimis in systemate vasorum, orgasmum, congestiones activas . . . compescit, urinæ simul fluxum adjuvans. . . in hydrope. Hartmann. *Op. cit.* Vol. I. §. 229. Sales Neutri. Cry-
stalli tartari.

²² Centuria prima di rare osservazioni. Osserv. 55.

²³ De Bonon. scient. et art. Instituto. tom. 4.

angoribusque magnopere ægram cruciantes ; tumor abdominis et fluctuatio ; urina parca et turbida ; alvus dura ; cutis arida et tensa ; ardor intestinus , et dolores quaquaversus continui , inquietudo et jectigatio cum pulsum concitatione , calore fere febrili ; pustulæ serosæ , pruritus , et erysipelas ambo sævientia crura , luce meridiana clarius pronunciavere œdema in anasarcam , hancque in ascitem transiisse.

Morbus , ascite facto , symptomatum syndrome auxit , ac intendit , hincque dilationem haud patiebatur. Abdominis tumore enim atque fluctuatione , indies ingravescens , totam , excepto capite , inflavit ægram , respiratio difficillima facta est , et orthopnoeam minabatur ; per magnos et miserandos cruciatus , vires prosternebantur , animus objiciebatur , membra voluntati haud amplius obtemperabant , præque doloribus vehementibus immobilia facta fuere ; pulsus permaxime concitati , et tum frequentia , tum celeritate , tumque ritmo , plenam serventes perturbationem , cum linguæ ariditate , cutisque calore nimis aucto , ac rigiditate , febrim clarius edidere ; urinæ etiam parva fluebant quantitate ; œdema , crura demum magis magisque sæviens , erysipelas audax reddidit , pustulasque numero , pruritueque , dolentissimas effecit , noctu præsertim , quo tristitia et dolor placidæ aderant matri , ca-

stæque conjugî. Pondere ac seri degeneratione , pustulæ ruptæ fuere , ex quibus latex initio promanabat serosus , post magis spissescens , flavescebat , atque sub-viridescens pustularum congeriem earundem adrosit valde magnam , et ulcus crurum edidit utrinque. Per hebdomadas hoc duravit stillicidium , et magna materiei copia multa cum molestia , et sine ullo levamine ; imò latice magis rodente facto , ulcera eo magis irritabat , quo copiosior fluebat ; eo magis gangræna crura minabantur , quo profundiora ulcera evadebant.

Morbi tanto adstantibus fastigio , mortisque summo periculo , Barone ad asellos (Onusculus Asellus) refugium imprimis habuit , ²⁴ eodemque tempore ad crura incisiones proposuit ac fervide sustinuit. Sed quomodo exoluerunt ejusmodi farragines ex typica et mystica pharmacologia patet , patet ex pathogenia , patentque mala denique , seu saltem

²⁴ . . . . a nonnullis commendati. Hartmann. Vol. II. §. 159.

. . . . ma io posso aggiugnere (così riprende il Clinico d' Edinburg) la mia testimonianza a ciò , che riferisce il dottor Lewis , assicurando d' aver veduto prendersene una gran copia , cioè un centinajo , due volte al giorno , senza che se ne osservasse alcun sensibile effetto sui reni , e senza alcun profitto nella cura delle malattie , per cui erano apprestati. Cullen. Vol. VI. 19.

ex incisionibus inutilitatem, licet dexterrima peractae fuerint man. Digitalis purpurea aliunde tam diri pervicacium morbi compescere solummodo, ac curare poterat. Hic quanta lis, controversia quantaque! Disputationem Barone ingressus est, hoc remedium infamavit dein atque blasphemavit. Nec tamen valuit aegrae metum inferre veneni, remotis arbitris, quod non clam me fuit; sed incassum: agra enim, surdis auribus digitalem magno deglutivi animo²³. Imprimis tria grana in pulverem redacta cum saccharo exhibita fuere, quae lente inchoans aliquot post dies, cum dosis ad septem pervenerit grana, urinæ jumentariae mox cum floccis, filisque, et quod subsidebat spissum et mucosum, percolabant, mox eis supernatantibus adipis ocellis, mox denique cuticula versicolore conspersæ fluebant tanta copia, ut pondus ciborum adeo potuunque superabant. Desidendo insimul cum stercore naturali magnam seri copiam agra secedebat; et hæc alvi dejectio per aliquot dies in die his et ter recurrebat magno cum levamine. Cum digitalis brevi tantum attulerit lavamen, agra, quæ antea (mirabile dictu!) perdifficillime, et per cruciatus

---

²³ Vide opusculum meum. *Sulla natura dell' infiammazione e della febbre ec. ec.* pag. 72. Annoi. 22. Un mediconzolo ec. ec.

magnos movebatur se loco, rheda vehebatur, et per vectiones etiam in plostello, data opera constructo, infantis instar, domi, ad corporis exercitia incitabatur.

Ex pathogenia autem prævisum etiam fuit sola digitale haud radicitus ascitem curari posse, vel scrius saltem; sed remedii indigebat, quod resolventem duriticum partium descriptarum, morbi causam constituentem; proximam vim possideret. Hydrargyrum resolvens efficax remedium sub unguenti forma laude haud indigere mea, quoniam et ex celebratissima antiquitate, et ex observationibus copiosis, fideque omnino dignis, totam absolvisse sæpe sæpius curationem hisce in morbis, patet. Unguento mercuriali per frictionem adhibito insimul cum digitale, quæ, primo initio, minuta exhibebatur dosi, in diem ad duodevicena adaucta fuit grana a mense Augusti ad Aprilis usque, quo tempore jam ægra tres unguenti absorpsit uncias, septuaginta fricatibus peractis. A digitalis tanta dosi vero post paullum ægra in diem recessit, et ad octo grana pharmaci hujus solummodo tolerantia egit mensuram.

Per digitalem et per hydrargyrum lotii excretio creberrima et fere pultē mixta usque ad morbi curationem fluebat. Ascite tota devicta, cœdema ad crura superficie tenus tantum perstitit, cum aliqua eorundem duritie; abdomen sub-

sedit, atque concidit; formidabilia ulcera cicatricem ducunt. Menstrua copia et tempore debitis fluebant. Somnus et ciborum cupiditas, perspiratio cutanea, et sensuum efficacia redintegrantur. Amœno roseo colore genæ et labia perfunduntur; rediit debitus vigor toti corpori, torositas, viresque rediere. Eundo pedibus facillime dein, memorabili et gravissima ægritudine, aut potius malorum innumerorum caterva, nobilis mulier ostendit se liberatam fuisse. Neapolim tandem profecta est, ut morborum residua aquis curerentur mineralibus. Caussis hydropis jam devicti rite rimatis a doctoribus Equite Ronghi, Scattigna, Postiglione, et Lanza eandem sedula videre exploratione, quam egomet vidi, eadem remedia, digitalem et hydrargyrum idest, post balnea marina, et aquæ martialis potationes, præfinivere, ad radicitus omnia curanda. Brevi post hydrargyri ac digitalis alias doses omnia evanescere malorum residua, et nunquam, jam lustro elapso, ægra ascite correpta est. Sed alia (oh infortunatissima amica, nobilis mulier!) sed alia dein bis et ter superaddidere mala, historia quorum non datur conscribere; nec conscribere necesse est, ut Clinices hujus redde-rationem dissertationem ampliæ.

Sancta mulier, ac virtuosissima conjux, matris dulci nomine cassa, si fatum tibi ex morbo convale-

scere, et si ex aliis jam instat fortunata dies, quo tibi
etiam convallescere, ut Scattigna extremo jam jam
designavit tactu, publico consultu, parce metu,
mœrore affici desine, ac lacrymabunda medita-
tione ne animo angere. Dedit tibi Deus tanta
pati, deditque tibi tanta vincere. Vince et vale.

Vat. 1504354